

РЕШЕНИЕ

№ 17539

гр. София, 08.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 22.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **777** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод определение № 34 от 09.01.2026 г., постановено по адм. дело № 1 по описа за 2026 г. на Административен съд – Ловеч, 4-ти състав, с което производството по делото е прекратено и е изпратена на Административен съд- София град (АССГ) по подсъдност жалбата на В. М. Б., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез процесуалния представител адв. Я. В. С. от САК, с адрес за призоваване [населено място], [жк], [жилищен адрес]0, ап. 60 срещу Заповед за прилагане на прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 2А, б. „б“ от ЗДвП № 25-1762-000039 от 11.05.2025 г., издадена от началник на Районно управление (РУ) към Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи (ОДМВР) – Л., РУ – Л., с която на жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца до 1 година, а именно за 6 (шест)месеца“.

В жалбата се отправя молба към съда да бъде отменена обжалваната заповед, като се посочва, че процесният лек автомобил е съпружеска имуществена общност със съпругата му. Посочва, че не е управлявал лек автомобил след употребата на алкохол над законно допустимата концентрация. Акцентира на обстоятелството, че в хода на административното производство е установено, че има допуснати грешки в надписванията на документите, в които фигурират освен стикерите от кръвната проба на оспорвания, а и чужди номера. Подчертава се, че жалбоподателят е поискал да бъде отворена контролната му проба в срок, но се оказало, че е унищожена. В хода на съдебното производство, жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява. Постъпило е

писмено становище от процесуалния представител адв. Я. С. от САК, в което е посочено, че поддържа жалбата и моли да бъде уважена, както и че претендира сторените съдебно-деловодни разноски, за които депозира списък на разноските.

Ответникът – Началник на Районно управление – Л., ОДМВР – Л., редовно призован, не се явява и не изпраща процесуален представител.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Заповедта, която е предмет на обжалване в настоящето производство, е издадена въз основа на съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), серия ГА, № 844272 от 11.05.2025 г., съставен от С. А. Д., на длъжност „полицай“ при РУ-Л., ОДМВР - Л., с който е установено, че В. Б., [дата на раждане], на същата дата около 09,18 часа, в [населено място], по [улица] С. С., с посока на движение към изхода за [населено място], управлява личния си лек автомобил Т. А., с рег. [рег.номер на МПС]. Жалбоподателят е изпробван за употреба на алкохол в издишания въздух с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“, с фабричен номер ARBB-0039, поредна проба номер 00566 в 09,15 часа и е установена употребата на алкохол в размер на 0,99 промила. Издаден е талон за медицинско изследване № 142812 и 7 броя стикери за валидност и сигурност на пробата с номера А 102441. Установеното нарушение е квалифицирано като такова по чл. 5, ал. 3, т.1 от ЗДвП. В АУАН не е записано жалбоподателят да има възражения. С акта са иззети СУМПС №[ЕИК], 2 бр. табели с номер С. и СРМПС №[ЕИК].

Въз основа на данните в административната преписка, ответникът по делото е издал обжалваната заповед за прилагане на ПАМ на 11.05.2025 г., като е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП за прилагане на тази мярка, а именно „прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца до 1 година, а именно за 6 месеца“.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните документи.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата в подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14- дневен преклузивен срок, съгласно Известие за доставяне ИД Р. и изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед (чл. 168, ал.1 от АПК) и на основанията, посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че е издадена от компетентен орган и отговаря на изискванията за форма и съдържание на административните актове, посочени в чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК и чл. 172, ал.1 от ЗДвП.

Съгласно чл. 172, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, 2а, 4, 5, буква „а“, т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон, съобразно тяхната компетентност. Компетентността на началника на РУ-Л. по издаване на процесната заповед, произтича от Заповед № 8121з-1632 от 02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи и Удостоверение рег. № 295р-6686 от 15.04.2026 г. на ВПД директор на ОДМВР-Л..

При издаването на заповедта, с която на оспорващия е наложена ПАМ, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Според разпоредбата на чл. 172, ал.1 от ЗДвП, ПАМ по чл. 171, т.,2,2а,4, т. 5, буква „а“, т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Освен това, настоящият състав на съда намира оспорената заповед за издадена в съответствие с

изискванията за форма на административните актове по смисъла на чл. 59, ал.2 от АПК, предвид направеното в същата посочване на фактическите и правни основания, послужили за издаването на заповедта, както и редът за нейното оспорване.

На следващо място, според посочената като правно основание за прилагане на процесната ПАМ разпоредба на чл. 171, т. 2 а от ЗДвП, в приложима редакция, за срок от 6 месеца до една година се прекратява регистрацията на ППС на собственик, който управлява МПС, без да притежава съответното свидетелство за управление и/или е употребил алкохол с концентрация в кръвта над 0,5 на хиляда и/или наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози, както и на собственик, чието МПС е управлявано от лице, непритежаващо съответното свидетелство за управление.

По делото не е спорно, че на 11.05.2025 г. жалбоподателят е управлявал собствения му лек автомобил Т. А., с рег. [рег.номер на МПС]. Оспорваният момент е употребата на алкохол.

Настоящият съдебен състав приема за неоснователни доводите на оспорващия, тъй като същият не е направил възражения в АУАН по отношение отчетеното количество алкохол в издишания от него въздух – 0,99 промила. Жалбоподателят не отрича, че в Протокола за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози е посочил, че е употребил алкохол – „бира“ около 500ml. Наличието на алкохол в кръвта е обективизирано в Протокол за химическо изследване за определяне на алкохол в кръв № 63 от 19.05.2025 г., в който е записано, че в представената за изследване кръв, взета от оспорващия, е констатирано наличието на етилов алкохол в крайна концентрация – 3,38‰. Образуваното досъдебно производство ДП № 281 /2025 г. по описа на РУ на МВР – [населено място] е било прекратено с Постановление за прекратяване на наказателно производство на 03.12.2025 г., по пр. пр. № 2552/2025 г. по описа на Районна прокуратура – [населено място]. Наблюдаващият прокурор е приел, че между пробите от издишания въздух (0,99‰) и кръвната проба (3,38‰) е налице разлика от 2,39‰, която за краткото време между двете пробовзимания, се дължи на „Грешка в пробата, контаминация, ферментаця или лабораторна неточност.“

Оспорената, в настоящето производство, заповед е издадена на основание чл. 171, т.2а, б. „б“ от ЗДвП, който текст предвижда „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година.“

В случая жалбоподателят е изпробван с техническо средство – Дрегер Алкотест 7510 и е дал кръвна проба, която потвърждава употребата на алкохол, както и от Протокола за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози, съдържащ признание от страна на оспорващия за употребата на алкохол – „бира, 500 ml”.

Видно от съдържанието на разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП императивно въвежда

ПАМ по отношение на лице, което управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година. Следователно, за да се наруши тази забрана трябва да са налице две кумулативни предпоставки: Първо, лицето към момента на проверката да управлява МПС и в резултат на проверката да се установи, че то е употребило алкохол. Която и от тези две предпоставки да не е налице, то не може да се вмени извършването на нарушение по чл. 171, т.2а, б. „б“ от ЗДвП. В случая обстоятелството за управление не се оспорва. Не е спорно и второто кумулативно изисква – да е употребен алкохол и количеството да е над 0,5 промила.

С нормата на чл. 171, т.2а, б. „б“ от ЗДвП законодателят е предвидил, че за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения и налагането на ПАМ по отношение на лице, което управлява МПС след употреба на алкохол, установена с медицинско изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – административната мярка е прекратяване на регистрацията на ППС на собственик, който управлява МПС, за срок от 6 месеца до една година. В случая ПАМ е наложена в минимален срок от 6 месеца.

Редът, по който се установява концентрацията на алкохол в кръвта на водачите на МПС, трамваи или самоходни машини и/или употребата от тези водачи на наркотични вещества или техни аналози, е посочен в Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване на наркотични вещества или техни аналози (Наредбата). Съгласно чл. 3, ал. 1 и 2 от Наредбата при извършване на проверка на място от контролните органи концентрацията на алкохол в кръвта се установява с техническо средство, а употребата на наркотични вещества или техни аналози – с тест. Установяването на концентрацията на алкохол в кръвта се извършва с доказателствен анализатор, показващ концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух и отчитащ съдържанието на алкохол в горните дихателни пътища (доказателствен анализатор), или с медицинско и химическо лабораторно изследване, а употребата на наркотични вещества или техни аналози – с медицинско и химикотоксикологично лабораторно изследване, когато: 1. лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест; 2. лицето не приема показанията на техническото средство или теста (чл. 3а от Наредбата). При съставянето на акт за установяване на административно нарушение за установена с техническо средство концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и при попълване на протокол за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози контролният орган попълва и талон за изследване (чл. 6, ал. 4).

С оглед така цитирания текст на Наредбата, съдът приема за неоснователни възраженията на оспорващия относно объркани номера на стикерите и разликата в установяванията с Алтотест и химическото изследване за определяне на алкохол в кръвта, тъй като съответните стойности имат значение относно вида на отговорността, която следва да носи водачът – административнонаказателна или наказателна, но не и по отношение прилагането на ПАМ. Както бе посочено вече от материалите по делото се установява, че жалбоподателят е управлявал МПС след употребата на алкохол – „бира, 500 ml“, съгласно Протокол за медицинско изследване (л. 13,

адм. дело1/2026 г. на АС-Ловеч) и липсата на възражения в АУАН.

За пълнота и във връзка с наведените възражения в жалбата следва да се посочи, че е налице идентичност на номерата на стикерите, посочени в АУАН. Същите отговарят на номера на издадения Талон за изследване и са вписани в Протокола за медицинско изследване. Извън предмета на настоящето производство е въпроса дали има или не объркани кръвни проби.

С оглед горното съдът намира обжалвания административен акт за законосъобразен, поради което следва да се отхвърли жалбата.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. Последно от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 8 – ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. М. Б. срещу Заповед за прилагане на прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 2А, б. „б“ от ЗДвП № 25-1762-000039 от 11.05.2025 г., издадена от началник на Районно управление към Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи – Л..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: